



Ο

ΚΑΡΥΘΟΘΡΑΥΣΤΗΣ

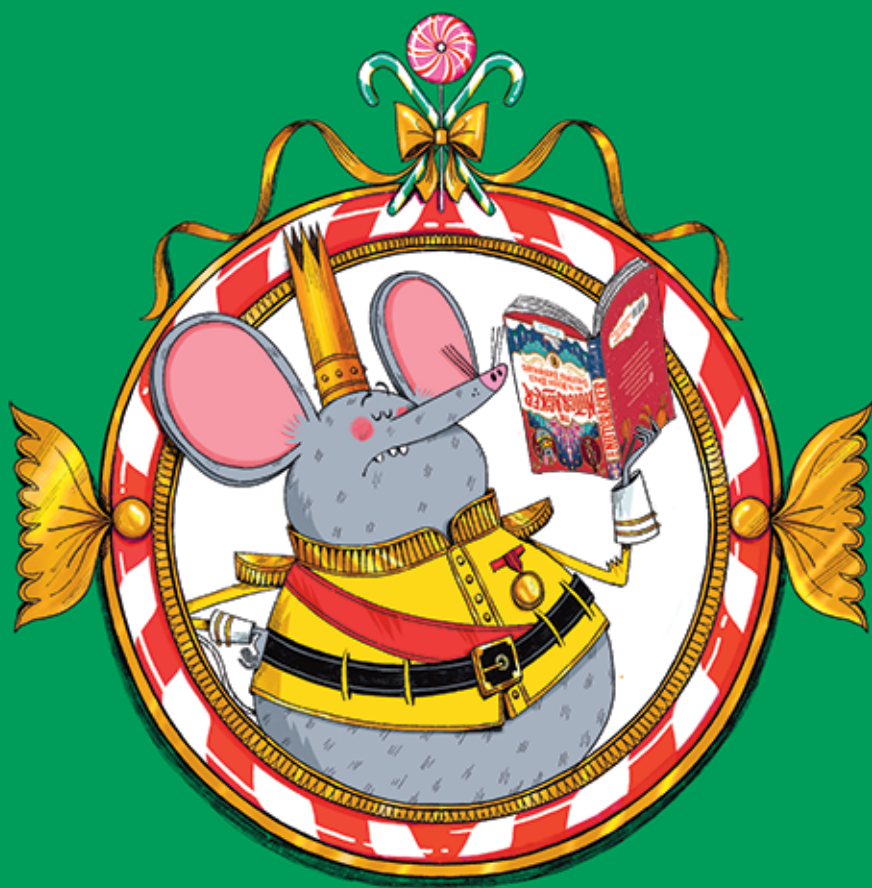
ΚΑΙ ΟΙ ΣΚΑΝΤΑΛΙΕΣ
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΑ ΤΩΝ ΠΟΝΤΙΚΩΝ

Άλεις Τ. Σμυθ



ΨΥΧΟΓΙΟΣ







ΠΩΣ ΝΑ ΔΙΑΒΑΣΕΤΕ ΑΥΤΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ

Για να διαβάσετε αυτό το βιβλίο, πρώτα απ' όλα χρειάζεστε έναν ποπό. Τον χρειάζεστε για να καθίσετε, επειδή τα βιβλία τα απολαμβάνουμε καλύτερα καθισμένοι.

Έπειτα πρέπει να ανοίξετε το βιβλίο (το έχετε ήδη κάνει) και να αρχίσετε να διαβάζετε. (Αυτό το κάνετε αυτήν ακριβώς τη στιγμή. Πο πο, μπράβο σας, το πιάσατε με τη μία!)

Το βιβλίο αυτό περιλαμβάνει 24^{1/2} κεφάλαια. Έχει σχεδιαστεί έτσι, ώστε να ξεκινήσετε με το κεφάλαιο 1 την 1η του Δεκέμβρη και να συνεχίσετε διαβάζοντας από ένα κεφάλαιο την ημέρα όλες τις υπόλοιπες ημέρες του Δεκεμβρίου, φτάνοντας ως την παραμονή των Χριστουγέννων. Στο τέλος υπάρχει και μισό κεφαλαίάκι, για να το διαβάσετε στο κρεβάτι ανήμερα τα Χριστούγεννα, ύστερα από όλη την έξαψη των εορτασμών.

Φυσικά, ΚΑΝΕΙΣ δε σας αναγκάζει να το διαβάσετε μ' αυτό τον τρόπο. Μπορείτε να διαβάσετε όσα κεφάλαια θέλετε, όποτε το θέλετε, αν και διαβάζοντας από ένα κεφάλαιο την ημέρα το βιβλίο θα γίνει κάτι σαν ημερολόγιο αντίστροφης μέτρησης.

Λοιπόν, αν ο ποπός σας είναι έτοιμος, καθίστε και γυρίστε σελίδα.

Η ιστορία μας ξεκινά...

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι



ΕΝΑ ΒΑΣΙΛΕΙΟ ΦΤΙΑΓΜΕΝΟ ΑΠΟ ΖΑΧΑΡΩΤΑ

Μια φορά και κάτι Χριστούγεννα,
σε μια χώρα πολύ πολύ μακριά από εδώ,
σε ένα βασίλειο φτιαγμένο από ζαχαρωτά,
σε ένα μπαλκόνι κάτω από ένα μεγάλο ρολόι από μαρσμέ-
λουου, που ήταν στολισμένο με στρογγυλά γλασαρισμένα μπι-
σκοτάκια,

πηγαινοερχόταν ανήσυχος ο νεράιδος Ζαχαρένιος.

Ο ρυθμικός ήχος των παπουτσιών του, που ήταν δεμένα με
κορδόνια γλυκόριζας, ακουγόταν στο γυαλιστερό καραμελένιο
πάτωμα, καθώς εκείνος πηγαινοερχόταν τρίβοντας νευρικά τις
παλάμες του.

«Οχ, αμάν!» είπε καθώς πήγαινε.

«Οχ, αμάν!» είπε καθώς ερχόταν.

Ετοιμαζόταν και για ένα τρίτο «οχ, αμάν!», όταν μια μεγάλη

δίφυλλη πόρτα άνοιξε πίσω του. Ένας πολύ κομψός άντρας, που φορούσε μια κόκκινη στολή με χρυσά γυαλιστερά κουμπιά, έτρεξε προς το μέρος του.

«Γεια», είπε ο νεοφερμένος. «Με κάλεσες;»

Ο Ζαχαρένιος αναστέναξε με ανακούφιση.

«Αχ, Γουόλτερ, ναι!» είπε. «Πάλι καλά που ήρθες – χρειάζομαι τη βοήθειά σου!»

Ο Γουόλτερ φάνηκε ανήσυχος. «Τι συνέβη;» ρώτησε.

«Ο Βασιλιάς των Ποντικών!» είπε ο Ζαχαρένιος, τρέμοντας ολόκληρος.

Ο Γουόλτερ ξεροκατάπιε. «Οχ, όχι!» είπε. «Τι σκαρώνει αυτή τη φορά;»

Ακολούθησε μια δραματική σιωπή.

«ΣΚΑΝΤΑΛΙΕΣ!» ψιθύρισε τελικά ο νεράιδος Ζαχαρένιος.

Ο Γουόλτερ άφησε μια πνιχτή κραυγή.

«Τι είδους σκανταλιές;» ρώτησε νευρικά.

Ο Ζαχαρένιος μισόκλεισε τα μάτια του.

«Δεν είμαι σίγουρος», είπε. «Αλλά κάτι σκαρώνει και ανησυχώ φοβερά. Άκουσα ότι... ΚΛΕΒΕΙ ΠΡΑΓΜΑΤΑ! Πλησιάζουν τα Χριστούγεννα κι εγώ πρέπει να σκεφτώ τα ζαχαρωτά – δε γίνεται να τον αφήσω να τα κλέψει! Κυρίως τις ρουκετοκαραμέλες. Αυτές ειδικά πρέπει να τις προφυλάξω, αλλιώς... αλλιώς τα Χριστούγεννα θα ΚΑΤΑΣΤΡΑΦΟΥΝ!»

«Αυτό δεν πρέπει να συμβεί!» αναφώνησε ο Γουόλτερ.

«Με τίποτα», συμφώνησε ο Ζαχαρένιος.

Οι δυο τους ατένισαν από το μπαλκόνι το Βασίλειο των Ζαχαρωτών, που απλωνόταν από κάτω τους. Η πλατεία της πόλης έσφυζε από ζωή, καθώς οι κάτοικοι έτρεχαν να βάλουν τις



τελευταίες πινελιές σε όλα τα χριστουγεννιάτικα γλυκά που ετοιμάζαν με τόσο κόπο όλο τον χρόνο. Μια απολαυστική μρωδιά από ζάχαρη και έξαψη πλανιόταν στον αέρα.

«Έχω ένα σχέδιο», είπε ο Ζαχαρένιος. «Κι ελπίζω να πετύχει. Θα κάνω ένα ξόρκι που θα προστατέψει όλο το Βασίλειο των Ζαχαρωτών. Αχέμ...»

Και με αυτά τα λόγια τράβηξε το μαγικό ραβδί του (που έμοιαζε με γλειφιτζούρι, επειδή ήταν όντως γλειφιτζούρι) και πήρε μια βαθιά ανάσα. Ύστερα το κούνησε τρεις φορές και χτύπησε ανάλαφρα το πάτωμα.

Ακολούθησε μια φωτεινή έκρηξη ζάχαρης. Το ψηλό μαύρο καπέλο του Γουόλτερ κόντεψε να εκσφενδονιστεί στον αέρα, ενώ το μπαμπακένιο μαλλί του Ζαχαρένιου τραντάχτηκε και ταλαντεύτηκε.

Έπειτα μια μικρή φυσαλίδα άρχισε να σχηματίζεται στο σημείο όπου το γλειφιτζουρένιο ραβδί είχε αγγίξει το έδαφος. Λαμπυρίζοντας μαγικά, η φυσαλίδα υψώθηκε στον αέρα και άρχισε να μεγαλώνει, να μεγαλώνει, να μεγαλώνει, ώσπου ολόκληρο το Βασίλειο των Ζαχαρωτών βρέθηκε να περιβάλλεται μέσα στο στραφταλιστό της σχήμα.

Ο Ζαχαρένιος ένευσε επιδοκιμαστικά και κούνησε ξανά το ραβδί του. Στον αέρα ανάμεσα σε εκείνον και στον Γουόλτερ εμφανίστηκε μια καραμέλα. Ξετύλιξε το αστραφτερό περιτύλιγμά της, αποκαλύπτοντας ένα μικρό χρυσό κλειδί.

Ο Ζαχαρένιος το έδωσε στον Γουόλτερ.

«Φύλαξέ το», είπε. «Και μετάφερε το κάπου πολύ μακριά από δώ. Όταν φύγεις εσύ, κανείς δε θα μπορεί να μπει ή να βγει από το Βασίλειο των Ζαχαρωτών χωρίς αυτό». Έκανε μια παύση.

«Εκτός, βέβαια, από τον Άγιο Βασίλη. Πρέπει να το κρατήσεις ασφαλές, μακριά από τα χέρια του Βασιλιά των Ποντικών».

Ο Γουόλτερ φάνηκε να αγχώνεται.

«Είσαι σίγουρος ότι θέλεις να το αναλάβω εγώ αυτό;» είπε.
«Δεν είμαι πολύ γενναίος κι επίσης...»

Ο Ζαχαρένιος τον διέκοψε σηκώνοντας ψηλά το χέρι του.
«Εκτός από καλύτερος φίλος μου, είσαι και πανέξυπνος. Δεν υπάρχει καταλληλότερο άτομο από σένα γι' αυτή τη δουλειά. Με το κλειδί στα χέρια σου, ξέρω ότι όλα θα πάνε καλά. Λοιπόν, μετά την επίσκεψη του Άγιου Βασίλη, γύρνα και ξεκλείδωσε τις πύλες του βασιλείου και τότε το ξόρκι θαλυθεί. Ελπίζω να μην υπάρξει πρόβλημα. Θα το κάνεις αυτό για μένα;»

Παρά τη νευρική του ένταση, ο Γουόλτερ κατένευσε με σοβαρότητα και πήρε το κλειδί. Το παράχωσε στο κομψό κόκκινο σακάκι του, χαιρέτησε και έφυγε βιαστικά.

ΟΜΩΣ...

Ούτε ο Γουόλτερ ούτε ο Ζαχαρένιος είχαν καταλάβει ότι κάποιος τους παρακολουθούσε...

Στην άλλη πλευρά της κοιλάδας, σε ένα φρούριο φτιαγμένο από το πιο δύσοσμο τυρί που θα μπορούσες ποτέ να φανταστείς, ο Βασιλιάς των Ποντικών κατέβασε το τηλεσκόπιο από το μάτι του και γέλασε ύπουλα.

«Ωστε έτσι...» είπε. «Ο Ζαχαρένιος νομίζει ότι μπορεί να με σταματήσει, ε; Ποιον; ΕΜΕΝΑ! ΤΟΝ ΜΕΓΑΛΟ ΓΚΟΡΓΚΟΝΤΖΟΛΑ, τον Βασιλιά των Ποντικών! ΧΜΦ! Πόσο έξω πέφτει – κανείς

δεν μπορεί να με σταματήσει, ειδικά τώρα που το σχέδιό μου κοντεύει να ολοκληρωθεί!»

Σηκώθηκε, κορδώθηκε (όχι πολύ, μια και δεν ήταν πρώτο μπόι) και χτύπησε τα δάχτυλά του.

«Ροκφόρ! Μαντσέγκο! Πού είστε;»

Δύο ποντικοί αναπήδησαν σε στάση προσοχής και ξεπρόβαλαν μέσα από τις σκιές.

«Ετοιμάστε την τυρένια άμαξα – αναχωρούμε αμέσως!» διέταξε ο Βασιλιάς των Ποντικών και χαμογέλασε πονηρά. «Έχουμε να κάνουμε ένα σωρό σκανταλιές!»

Και όταν ολοκλήρωσε τη φράση του, οι τρεις ποντικοί βγήκαν καμαρωτά από την αίθουσα.

ΟΜΩΣ...

Ούτε αυτοί γνώριζαν ότι κάποιος τους παρακολουθούσε...

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2




Η ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΑΦΙΞΗ ΕΝΟΣ ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΟΥΣ ΞΕΝΟΥ (ΜΙΑΜΕ ΓΙΑ ΠΟΛΥ ΜΕΓΑΛΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ)

Ηταν παραμονή Χριστουγέννων και πίσω από την ψηλή εξώ-
πορτα στον αριθμό 172 της λεωφόρου Φουφούλ το πάρτι
είχε ανάψει για τα καλά.

Στο σαλόνι έλαμπε ένα πελώριο χριστουγεννιάτικο δέντρο,
φορτωμένο με κεριά και στολίδια. Μια φωτιά τριζοβόλούσε
καθησυχαστικά στο τζάκι, ενώ οι υπέροχοι ήχοι μιας ορχήστρας
που έπαιζε κεφάτες μελωδίες πλημμύριζαν την ατμόσφαιρα.

Το σπίτι ανήκε στο ζεύγος Στρούντελ και όποιος έχαιρε κοι-
νωνικής εκτίμησης βρισκόταν απόψε εκεί: οι Πράλινοτ, οι
Κέικ-Βανίλερ, οι Σοκολά-Σο εκ Παρισίων, η σινιόρα Πανετόνε
από την Ιταλία, μέχρι και η Σουηδή πριγκίπισσα Τόρτα. Όλοι
τους ήταν ντυμένοι στην τρίχα και στροβιλίζονταν μέσα σε
ένα σύννεφο από μετάξι και δαντέλα.



Είναι παραμονή Χριστουγέννων
και ο Βασιλιάς των Ποντικών έχει πολύ δόλια σχέδια.
Αποφασισμένος να προκαλέσει το απόλυτο πανδαιμόνιο,
επιχειρεί να κλέψει το κλειδί από το Βασίλειο των Ζαχαρωτών!

Η Κλάρα και ο Φριτς Στρούντελ, μαζί με τον καινούριο φίλο τους,
τον Καρυοθραύστη, είναι οι μόνοι που μπορούν να τον εμποδίσουν.
Όταν όμως ένα μαγικό ξόρκι πετυχαίνει τον Φριτς, οι τρεις τους
ξεκινούν έναν αγώνα ενάντια στον χρόνο, ώστε να φτάσουν
εγκαιρώς στο Βασίλειο των Ζαχαρωτών και στον νεράιδο Ζαχαρένιο,
τον μόνο που μπορεί να λύσει τα μάγια.

Θα καταφέρει η περιπετειώδης παρέα να βάλει ένα τέλος
στις σκανταλιές του Βασιλιά των Ποντικών
και να σώσει τον Φριτς προτού να είναι πολύ αργά;

Φέτος τα Χριστούγεννα ο Άλεξ Τ. Σμιθ, συγγραφέας
των χριστουγεννιάτικων επιτυχιών «Γουίνστον, ο ταχυδρόμος
των Χριστουγέννων» και «Γουίνστον – Επιστροφή στο σπίτι»,
μας ξανασυστήνει τον κλασικό Καρυοθραύστη
– μια χριστουγεννιάτικη ιστορία με πλούσια
εικονογράφηση σε 24½ κεφάλαια.



ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.
ΤΑΤΟΪΟΥ 121, 144 52 ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΤΗΛ.: 210 28 04 800
psychogios.gr ✉ info@psychogios.gr

ΗΛΙΚΙΑ
5+

ISBN: 978-618-01-5784-0



CE

9 786180 157840

ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ: 30619